

Červen 2018

číslo 4

**ROZHOVOR S PANÍ ASISTENTKOU RENATOU MATĚJKOVOU
HLEDEJ PRAMEN VODY
KŘÍŽOVKY
A SPOUSTA DALŠÍHO**

Objev roku 2018

Na naší škole se již 2. rokem v rámci projektu talent management pořádá soutěž dvou až tříčlenných týmů o objev roku. Bodoval se jak samotný nápad, tak i technická propracovanost a prezentace před porotou. Soutěž se rozdělila do 2 kategorií: 1. stupeň a 2. stupeň. Celkem se do soutěže přihlásilo 19 objevů. 3 z druhého stupně a 16 z prvního. V porotě byla paní učitelka Hrabovská, Křiváková a pan učitel Šeděnka. Na prvním stupni byl nejlepším projektem vyhlášen bezpečnostní systém od žáků z 2. A. Na druhém stupni zvítězil tým ze 7.C složený z Jana Rady, Ondřeje Barabáše a Daniela Dudka. Vymysleli aplikaci GTH zobrazující nejlepší spojení veřejnou dopravou po celém světě. Vítězové dostali zajímavou knížku mladý technik 4 a 64gb microSD. Další dostali například elektrickou stavebnici Voltík 2 nebo další stavebnice. Byla vyhlášena sice jen první tři místa, ale snaživým byla udělena zvláštní cena. Už se těším na další ročník.

Autor: Jan Rada, 7. C

Rozhovor s paní asistentkou Matějkovou

- **Jak jste se dostala k práci asistentky?**
Tuto práci vykonává i má kamarádka. Jelikož smyslem mého života je pomoc druhým lidem, volba byla jasná.
- **Co je náplní vaší práce?**
Práce s žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. (s žáky se zdravotním postižením)
- **Jak byste porovнала spolupráci žáků 1. a 2. stupně s vámi?**
Jak na 1. stupni, tak i na 2. stupni jsou žáci milí a vstřícní. Za krátkou dobu působení na druhém stupni (1 měsíc) to ještě nemohu takhle porovnat.
- **Jste spokojená s touto školou?**
Ano. Je zde přátelský kolektiv, včetně žáků a toho si moc vážím.
- **Jaké školy jste vystudovala?**
Gymnázium a střední odbornou školu v Orlové-Lutyni.
- **Jaké máte koníčky?**
Ráda čtu a pracuji na zahrádce.
- **Jaké knížky ráda čtete?**
Převážně knihy s romantickým námětem.
- **Jaká je vaše oblíbená země? Proč?**
Určitě ta naše. Je tady spousta nádherných míst a památek.
- **Jaký je váš nejoblíbenější hudební styl?**
Nemám vyhraněný hudební styl. Ráda poslouchám kapely Kryštof, Elán, ale taky mezinárodní operní popvokální skupinu IL DIVO.
- **Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?**
Preferuji zdravou stravu. Ráda si dám grilovanou zeleninu s míchaným bramborem.
- **Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře a proč?**
Mám ráda všechna zvířátka. Hadů a pavouků se ale bojím.
- **Máte nějakého domácího mazlíčka?**
Máme osmiletou fenku jorkširského teriéra, která se jmenuje Aimee.
- **Jaká je vaše nejoblíbenější barva?**
Mám ráda zelenou a modrou barvu.
- **Co byste na závěr vzkázala žákům?**
Zůstaňte sví. Přeju všem pěkné prožití prázdnin a žákům z 9. tříd hodně štěstí a úspěchů v dalším studiu.

Děkujeme za rozhovor. Ptala se: Karolína Staňková, 7. A

Rozhovor se spolužákem Janem Edwardem Schenhem

- **Odkud pocházíš?**
Narodil jsem se v Česku, ale žiju v USA.
- **Na jakou školu chodíš v USA?**
BMS
- **Jaký je rozdíl mezi školou tady a v Americe?**
Jídlo je tam chuťově horší a každý měsíc máme třikrát protiteroristické cvičení.
- **Jaké máte předměty?**
Tělocvik, matematiku, angličtinu, vlastivědu, vědu a hudebku.
- **Jezdíš rád do Česka?**
Ano, jezdím moc rád.
- **Mluvíte doma česky?**
Ano. S mamkou česky, ale s tátou anglicky, protože je Kanadán.
- **Máš v Americe kamarády?**
Ano. Hodně.
- **V jakém státě a městě bydlíš?**
V Blackburgu ve Virginii.
- **Chtěl bys tady bydlet?**
Asi ne, protože už jsem si zvykl na Ameriku.
- **Co bys chtěl v životě dělat?**
Chtěl bych být programátor umělé inteligence.

Děkujeme za rozhovor.

Ptal se: Šimon Makara, 6. A

Rozhovor s Anetou Holmanovou

- **Jaké máš koníčky?**
Housle, kreslení, čtení, hraní na ukulele a psaní příběhů.
- **Chtěla hrát na housle sama od sebe nebo tě někdo nutil?**
Chtěla jsem sama od sebe, ale nejdříve jsem chtěla hrát na tahací harmoniku.
- **Jak dlouho hraješ na housle?**
Už sedmým rokem.
- **Jsi spokojená se svojí paní učitelkou nebo panem učitelem na housle?**
Teď mám novou paní učitelku, kterou mám ráda. Předtím jsem měla pana učitele, ale odešel. Byl taky super.

REPORTÁŽ

- **Tvoji oblíbení zpěváci nebo hudební skupiny?**

Určitě Black Veil Brides, Marilyn Manson, DIV, Andy Black, Dean Fujioka, ale někdy si poslechnu i Marcuse a Martinuse.

- **Měla jsi už někdy nějakou soutěž? Jestli ano, kolikrát jsi byla?**

Ano měla. Byla jsem se souborem, do kterého chodím. V naší kategorii jsme byli první.

- **Čím chceš být?**

Asi houslistkou nebo malířkou, ale pořád obdivuji komorníky.

- **Tvůj oblíbený seriál nebo film?**

Hanibal, Yuri on ice, Free, Star Wars a kuiohitsuji.

- **Tvůj oblíbený předmět ve škole.**

Výtvarka.

- **Máš nějaké domácí mazlíčky?**

Dvě roztomilé kočky, pět želv a strašilky. Chtěla bych nějakého pavouka.

Děkuji za rozhovor.

Ptala se: Natálie Oblouková, 6. A

Player Unknown's Battlegrounds (PUBG)

Je online multiplayerová battle royale hra. Byla vyvinutá a distribuovaná dceřinou společností Bluehole. Byla vydána v březnu 2017 na herní platformě známé pod názvem Steam. Za šest měsíců se prodalo více jak deset milionů kopií. Plná verze byla vydána 20. prosince 2017.

Můžete ji hrát v módu solo, duo, squad, 1-man squad. Máte volný výběr map. Seskakujete z letadla na libovolné místo, kde poté hledáte věci ideální pro přežití a zabíjení nepřátel. Je tam vždy zóna ve tvaru kruhu. Po určitém časovém intervalu se začne zmenšovat zóna života ve hře nebezpečná. Poté tam jsou takzvané red zone neboli bombing zone, kde padají bomby, které vás také mohou zabít. Zbytek vám nebudu prozrazovat. Jediná nevýhoda hry je ta, že stojí 789 Kč, ale za kvalitu se platí :). Doporučuji.

Autor: prof. Matyáš Mazour, 5. B

Výlet do Dinoparku a zooparku ve Vyškově

31. 5. jsme byli na školním výletě v Dinoparku a zooparku ve Vyškově. Jeli jsme tam asi dvě hodiny autobusem plus 20 minut vláčkem.

V dinoparku jsme si mohli prohlédnout dinosaury. Bylo jich tam asi 30. Například jsme viděli dinosaury jako allosaurus, diplodocus a řadu dalších. Asi čtyři se dokonce hýbali. Mě moc dinosauri nelákají, takže jsem si to moc neužil. Navíc byl asi jen o trošku větší než v Ostravě. V zooparku to bylo lepší. Byla tam zvířata např. králíci, koně, ryby. Taky tam byl rybníček a automat s kuřecí polévkou. Nejlepší v občerstvení bylo boobletea (babltý), které dneska asi nikde jinde neseženete.

Bylo to celkem fajn, ale na to, že jsme tam jeli dvě hodiny a 20 min, to mohlo být lepší.

Autor: Tobias Kolář, 5. B

Hledej pramen vody

Hledej pramen vody je soutěž, které se úspěšně zúčastnili žáci čtvrtých tříd. Museli plnit řadu úkolů a jeden z nich byl i literární. O ten se podělili i s redakcí Bělásku. Tak se na jejich tvorbu mrkněte.

Voda

Vodo, vodo, vodičko,
je tě tu jen maličko.
Maličko pro celou zem,
plýtváme tebou celý den.

Když je člověk v horku,
potřebuje vodu.
Ať na pití či mytí,
musí voda býti.

Voda to je kamarád,
s ní si umí každý hrát.
Teplá voda ve vaně,
ráda všechny umyje.
Voda, mýdlo, houbička,
umyjí ti zádička.

V létě voda vysychá,
na podzim zas přitéká.
Když voda v zimě zamrzne,
doufáme, že rozmrzne.

Je krásně průhledná
a pro nás potřebná.

Kdyby vody nebylo,
nic by tu nepřežilo.
Bez vody se nedá žít,
proto chceme vodu pít.

Voda teče z kopců dolů,
do studánek a k nám domů.
Vodu všichni pijeme,
rostliny jí zalijeme.
Bez nich bychom nic neměli
a snad bychom i umřeli.

Byla jednou vodička,
chutnala jak rybička.
Nebyly v ní mydlinky,
ale samé bublinky.
Vodo, vodo vodičko,
pohladím tě maličko.

Autor: Pavlína Sýkorová, 4. C

Jak se křen hádal s mrkví

Křen a Mrkev jsou velcí kamarádi. Od malička spolu rostli ve stejné zahrádce. Křen chtěl být zalíván čistou kohoutkovou vodou z hadice, zato Mrkev chuť kohoutkové vody nudila. Slyšela, že existuje balená voda, která je prý lepší. Proto se rozhodli, že se jeden týden budou zalévat vodou z kohoutku a další týden použijí vodu balenou.

A tak se taky stalo.

Po týdnu zalévání balenou vodou zjistili, že mají něco, co tam předtím nebylo.

Víte co?

Sedm prázdných PET láhví!

Ty na zahradu určitě nepatří.

Mrkev je chtěla lehkomyšlně hodit do řeky, která tekla kolem zahrádky. Křen ji však stihl zastavit a vysvětlit, že takhle se to nedělá. „Odpadky nepatří do řeky ani do moře, ublížíme tak zvířátkům, pojďme z nich raději vyrobit něco zajímavého.“

Křen vyrobil z PET lahví krmítko pro ptáčky a Mrkev krásný větrník na zahrádku.

Mrkev zjistila, že balená voda stejně chutná jako kohoutková a navíc zanechává odpad.

Autor: Adam Hrček, 4. A

Voda

Teče, teče vodička
a v ní plave rybička.
Za ní vlnka pádí,
počkej, budeme kamarádi.

Kamínky cestou omývá
a rybička se posmívá.
Zbytečně se vlnko honíš,
mě stejně nedohoníš.

Jen si počkej rybičko,
až zaprší maličko.
Vlnka k vlnce přidává se
a už plují v plné kráse.

Za rybičkou doplouvají,
vesele si šplouchají.
Rybička se otočí,
radostně si poskočí.

Za vlnkami rychle pluje,
vesele si prozpěvuje.
To je pane krásný den,
když všichni spolu poplujem.

Tak spolu svorně plavaly,
vesele si zpívaly.
Sluníčko se smálo,
hladinu vodní hřálo.

Autor: Filip Žemla, 4. C

Voda

Z kohoutku nebo balená,
nebude nikomu vzdálená.
Ve studánce v lese,
málokdy najde se.

At' jsi mladá nebo stará,
voda ta ti zdraví dává.

Autorka: Irma Stehnová, 4. C

Povídky s vyjmenovanými slovy

I v tomto díle Bělásku Vám ukazujeme tvorbu třetáků, kteří se učí vyjmenovaná slova a pokouší se je uplatnit v krátkých příbězích.

O rodině

Byla jednou jedna rodina. Měla syna Michaela, který byl jako vyžle. Jeho sestra Maruška zase neustále žvýkala žvýkačku. Oba sourozenci měli ještě nevlastní sestru, která si zvykla na novou rodinu. Byla z dětského domova. Odpoledne šli společně do lesa a u potoka viděli vydru a na vysokém stromě zahlédli výra. Slyšeli ho i výt. Najednou nastal mezi dětmi povyk a výskot, protože spatřili v dálce oheň. Doběhli k ohni, ale zastavili se, protože ucítili velkou výheň a plameny šlehalo vysoko. Rodiče rychle zavolali hasiče. Vše dobře dopadlo.

Autor: Šimon Nováček, 3. B

Příběh s vyjmenovanými slovy po V

Vysoký pes začal výt na měsíc. Viděl to malý kluk a začal radostně výskat. Byl takové malé vyžle. Kluk pořád žvýkal ve škole a vzbudil tím velký povyk. Paní učitelka si začala pomalu zvykat. Kluk jel k vodě, protože byla velká výheň. Na vodě byl vodní vír a v něm plavala vydra.

Autorka: Nela Adamcová, 3. B

V ZOO

Jednoho sychravého dne jsme šla se synem do zoologické zahrady. Viděli jsme tam sysla, lva, slony, tygry a různé ptáky jako například sýčky, supy, ale i sýkorky. Někteří měli v kleci krmítka, kam jim chovatelé sypali zrní a supům zase házeli syrové maso. Velmi mě zajímali hadi, kteří syčeli na celé kolo. Někteří měli vedle sebe svléknutou kůži, která usychala. Strávili jsme v zoo téměř celý den, a tak jsme byli rádi, že máme v batohu rohlíky se sýrem, které nás zasytí.

Autorka: Natálie Haščinová, 3. B

Příběh s vyjmenovanými slovy po P

Pyšný muž nesl pytel. Měl velký pysk. Ve svém domě měl klec a v ní byl netopýr. Vedle ní pak choval v kleci slepýše. Ten muž chodil každý den do hospody a tam pil pivo. Jednou do ní jel dokonce na koni, který měl velké kopyto. Protože kůň po cestě klopýtal, muž z něj spadl. Měl po tom úrazu velkou modřinu. Večer často chodil ke studánce, která se třeptila. Muž jednoho dne uloupil dvacet tisíc korun. Druhý den již zpytoval svědomí, co to udělal. Musel za to pykat ve vězení. Ihned, jak přišel z vězení domů, tak vytrhal na zahradě pýr. Jakmile to udělal, uviděl krásnou mladou dámu a začal se pýřit. Potom se podíval se na strom, co to tam je. Byl to pták, který se čepýřil.

Autor: Václav Hanák, 3. B

O holčičce a zloději

Byla jednou jedna holčička a ta holčička měla moc ráda vše, co se **třpytí**. Protože měla rodiče, kteří jí vše hned kupovali, tak byla **pyšná**, nafoukaná a lakotná. Ale jednou se jí zdál sen...

To bylo tak. Najednou se holčička probudila. Rozhlédla se a zjistila, že je ve sklepe na **pytli** brambor. Najednou její pohled padl k oknu, kterým lezl zloděj. Poznala ho podle **pytle**, velkého **pysku** a masky na očích. Pomalu se vyplížil ze sklepa. Jestli otevře dveře vedlejšího pokoje, tak bude v mém pokoji, pomyslela si holčička. A také se to stalo.

(Tady uděláme vsuvku. Asi máte dotaz, proč šel zloděj zrovna do bytu, kde bydlela holčička. Odpověď zní: Jak jsme si už řekli, holčička miluje **třpytivé** věci, a tak neměla v pokoji jen plyšáčky, ale i drahé **třpytivé** oblečení. No, a když byli na pouti, tak tam byl takový zmatek, že si nikdo nevšiml, že holčičku pozoroval zpoza vysokého **pýru** zloděj, který utekl z vězení, kde měl **pykat** za svůj zločin. Holčička si zde **pyšně** vykračovala sem a tam.)

Zloděj otevřel dveře vedlejšího pokoje a stál v dětském pokoji. Šel k velikánské skříni a vyměnil **třpytivé** oblečení za obyčejné. V tu chvíli začala holčička křičet, ječet a pištět, až se probudila a zjistila, že to byl jen sen. Ale i to stačilo, aby se nad sebou zamyslela a **zpytovala** svědomí. A od té doby byla holčička hodná, poslušná a hlavně už nebyla **pyšná**.

Autorka: Tereza Honová, 3. B

O vydře

Byla jednou jedna **vydra**, která si opakovala **vyjmenovaná** slova po V. Začala **vy, vysoký**, ale najednou si nemohla vzpomenout. A v tom někdo zaklepal na dveře. Byl to její spolužák **výr**. A tak jí spolužák **výr** pomohl. Řekl jí, že potom následuje **výt, výskat**. Ale dál si nevzpomněli. Tak se šli zeptat mamky. Mamka jim poradila **zvykat, žvýkat, vyžle**, ale víc jim také neřekla. Tak šli za dědou, který jim poradil slova **povyk, výheň** a slova s předponou **vy-, vý-**. Teď už je **vydra** a **výr** umí taky.

Autor: Maxmilián Škuta, 3. B

Ve městě

Dnes jsem šel do města s maminkou. Viděli jsme **vysokého** pána, který **žvýkal** suchý rohlík. Mamka šla do obchodu a já měl na ni chvíli čekat u banky. Viděl jsem z dálky zloděje, který měl v kleci **výra** a **vydru**. Zeptal jsem se ho: „**Vy**, pane! Můžete mi půjčit mobil? Musím zavolat mamce.“ Místo mamky jsem zavolał policii. Přijeli autem úzkým jako **vyžle** a **výskali** radostí, že chytli zloděje. Když policisté přijeli, nastal velký **povyk**. Zloděj začal doslova **výt** strachy. Ale nic se nedá dělat. Musí si na vězení zvykat. Protože bylo zrovna léto a venku byla velká **výheň**, byl nakonec zloděj rád, že je ve vězení v chládku.

Autor: Karel Melichařík, 3. B

Výlet k babičce

Jela jsem na kole **vysokým** lesem. V lese bylo ticho až na **výskání výra**. U krmelce **přežvykovaly** srny. Možná bychom v potůčku uviděli **vydru**, kdyby bylo léto. Málem jsem **zavýskla** a způsobila **povyk**. Předemnou stál **vysoký** muž tenký jako **vyžle** s **vysmátou** tváří. Byl to **vystrašený** myslivec. **Vyděsila** jsem ho, když jsem se **vyřítla** ze zatáčky. Jen tak tak jsme se **vyhnuli**. **Vyjela** jsem z lesa a byla jsem **vyklepaná**, ale šťastná, že jsem u babičky.

Autorka: Karolína Balušková, 3. B

Malá mořská víla z ropné skvrny

Žila, byla jednou jedna holčička jménem Ariel. Bylo jí dvanáct let a zrovna byla u moře. Nechodila do vyznačených zón pro koupání, ale na své tajné místo, kde pozorovala lodě, které pluly po průzračném moři. V ten den přemýšlela nad tím jakto, že se lodě nepotopí.

Rozhodla se, že si půjde zaplavat. Přišla ke břehu, jednou nohou zkusila, jak moc je voda studená. Byla překvapivě teplá. Ariel plula dál od břehu a ponořila se. Pod vodou uviděla krásnou mušli a rozhodla se, že ji vyloví.

Zatímco se Ariel snažila mušli vylovit, nedaleko ní naboural ropný tankér. Po chvíli se na hladině udělala docela velká holografická ropná skvrna, která mířila k Ariel. Dívka byla tak zabraná do lovení, že si toho vůbec nevšimla. Skvrna Ariel obklopila.

Kolem Ariel to začalo šumět, bublat a svítit. Trvalo to ani ne moc dlouho, ale po té chvíli ze skvrny nezbylo nic. A Ariel měla rybí ocas. Byla vyděšená, a proto se ponořila a plavala ke břehu. Zjistila, že dokáže dýchat pod vodou. Když doplavala ke břehu a vylezla na souš, ocas zmizel.

Ariel, jak to u dětí bývá, se všem chlubila. Po škole šla plavat zase na to tajné místo. Když doplavala, vylezla z vody, osušila se a chtěla jít domů. V tom ji někdo popadl a později prodal do cirkusu.

Takto nekončí příběh vychloubavé mořské panny.

Samozřejmě ji rodiče zachránili, jak to v pohádkách bývá. Ale Ariel se z toho šoku vzpomínala ještě tři roky, u nás v Česku, v Bohnicích. Zazvonil zvonec a pohádka je konec...

Autor: Daniel Dudek, 7. C

Šípková Růženka jak ji neznáte

Jednou bylo království a v něm hodný král s královnou. Nebylo to jediné království v okolí, jen o dalších ani nevěděli, že existují. Jedno z nich bylo kouzelné a tam žily příšerky a další potvůrky. Toho království byla královnou. Zloba, nebyla zlá ani škaredá, ale hodná a spravedlivá.

Když se měla narodit králi a královně dcera, shodli se, že to bude Růženka. Po pěti měsících se jim narodila krásná, půvabná, drobounká dívka, která jako růže vypadala. Zloba zjistila, že se narodilo králi a královně děvčátko a poslala jí tři víly s dary. První víla přinesla krásu a smělost. Druhá jí darovala radost a chytrost. Ale třetí víla si nepamatovala básničku, tak nějak popletla slova a darovala jí, že se o šestnáctých narozeninách píchne o vřetenko a usne. Pak ale přidala, že jen pravá láska ji může probudit. A už to znáte. Všechna vřetenka se spálila a Růženku hlídali jako oko v hlavě.

Růženka rostla a rostla a byla krásnější a chytřejší. Chodila na trhy a už uvažovala, čím by chtěla být. Jestli si myslíte princeznu, tak jste na omylu. Růženka chtěla být švadlenou a šít ty nejkrásnější šaty na světě. Jenomže to nevěděla, že se nesmí píchnout o vřetenko. Pořád přemlouvala rodiče, aby jí jedno pořídili. Tak šla na trh a tam potkala prince z Bílého království. Hned se do sebe zamilovali. Jak se Růženka vrátila domů, uviděla plno zabalených dárků. Protože už byli královna a král staří, dali jí to vřetenko k narozeninám. Růženka byla neskutečně šťastná, protože to vůbec nečekala.

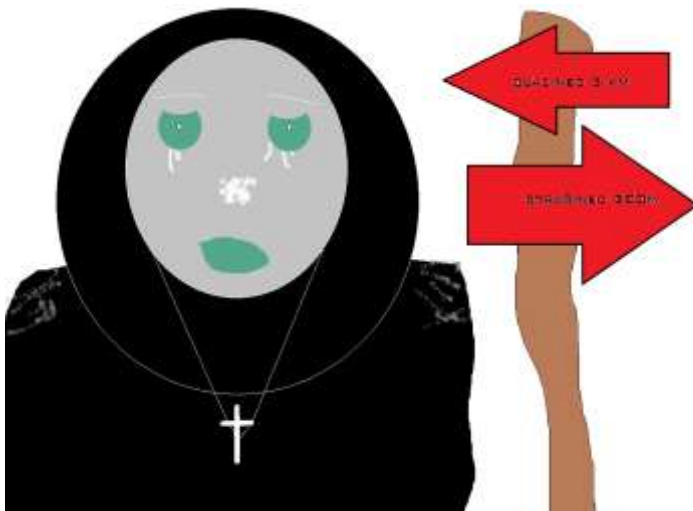
Rozbalila dárek a hned ho musela vyzkoušet. Ale stalo se, jako vždy, že se Růženka píchla o vřetenko a usnula. Zloba ji celou dobu sledovala a věděla, že se zamilovala do prince z Bílého království. Proto šla za ním a hláskem mu šeptala do ucha, ať zachrání princeznu Růženku. Princ jel o sto šest, aby tam byl co nejrychleji. Přiběhl k posteli Růženky a políbil ji.

Růženka se probudila a všichni se radovali, a jak to tak bývá, byla obrovská svatba a po roce se jim narodila další princezna Liliánka. Zazvonil zvonec a pohádka je konec...

Autorka: Lucie Lišková, 7. C

Creepypasta

Creepypasty jsou hororové příběhy, které najdete skoro všude na internetu. Příběhy jsou většinou vymyšlené, ale mohou být inspirovány skutečnými událostmi. Cílem takového příběhu je vyděsit, šokovat a jednoduše narušit psychiku čtenáře. Většinou jde o text, někdy doložený fotografiemi, nebo videem. Určitě si všimnete, že dnešní strašidelné filmy jsou plné krve, nechutností a prostě všeho, z čehož sledující pociťuje spíše nevolnost, nežli strach. Creepypasty fungují většinou na formách textu a pokoušejí se hrát na vaše nervy, a to v dnešních filmech často chybí. K popularitě se propracovali někdy v roce 2007 na originální stránce "www.4chan.org". Často se posílali přes e-maily a podle mě se každý musel setkat minimálně s jednou postavou, která má původ v Creepypastě. Každý si pamatuje a zná Slendermana. On je také CreepyPasta. Stejně jako další jiné postavy z internetu, jako Jeff the Killer, BEN Drowned, nebo Smile Dog.

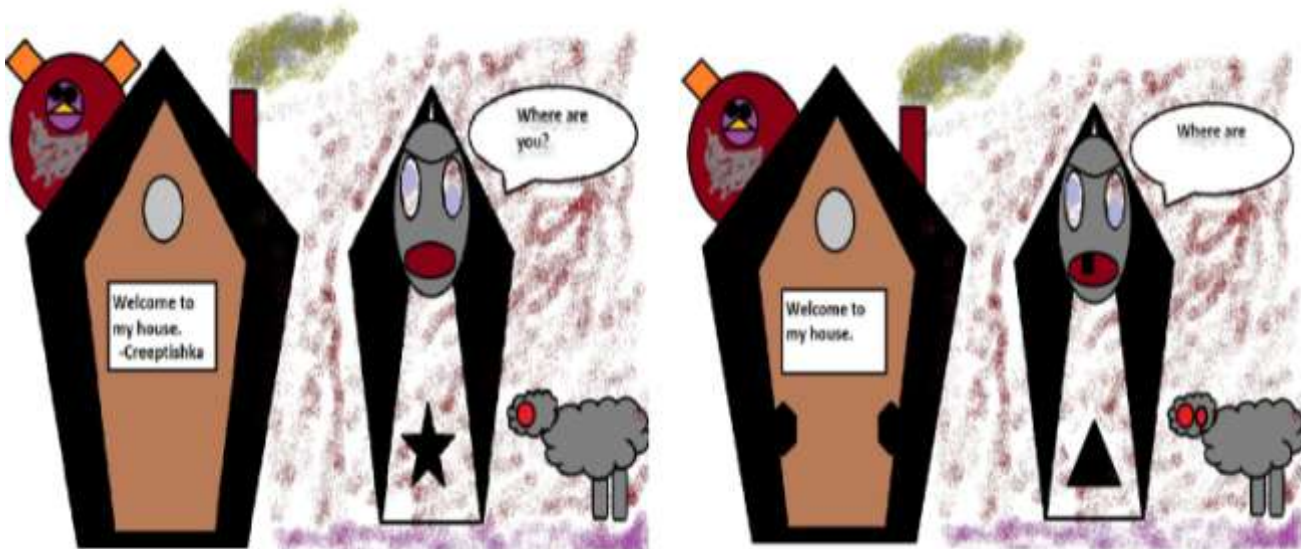

stránce "www.4chan.org". Často se posílali přes e-maily a podle mě se každý musel setkat minimálně s jednou postavou, která má původ v Creepypastě. Každý si pamatuje a zná Slendermana. On je také CreepyPasta. Stejně jako další jiné postavy z internetu, jako Jeff the Killer, BEN Drowned, nebo Smile Dog.

Tohle bylo něco na úvod.☺

Autorka: Aneta Holmanová, 6. A

Najdi 7 rozdílů

Autoři: Tobias Kolář, Matyáš Mazour, 5. B

Dějové mezery

„Byla temná noc, měsíc se schoval za husté mraky. Jess se překulila na druhou stranu postele. Najednou se ozvala rána přímo u její hlavy. Prudce se zvedla a s bušícím srdcem obhlédla pokoj.

Temná, pochmurná místnost jako by ji stlačovala. U postele stál jako vždycky noční stolek s budíkem, který právě ukazoval tři hodiny ráno. Sjela pohledem k oknu, ale neviděla nic jiného než tmavé obrysy větví. Opatrně se zvedla. „Přece to muselo všechny vzbudit, proč tu je ticho jako v hrobě?“ Zašeptala si pro sebe. Otočila se ke dveřím a pomalu vykročila. Procházela kolem šatníku, stolku a nevšimla si ničeho nenormálního. Se stále větším strachem vyšla na chodbu a zamířila do ložnice. Ale...nikdo tam nebyl. Jako by tu odjakživa bydlela sama. „T-to není možné, kde by mohli být?!“ Vyhlédla z okna a uviděla rozsvícenou žlutou lampu, jediný zdroj světla. Až na to, že tam nebyla jen lampička. U ní levitovala nějaká podivná bytost. Do obličeje jí vidět nebylo, protože hlavu zakrývala kápě, která přecházela v dlouhý plášť. Otočila hlavou a lampička se rázem změnila na zelenou. Jess zalapala po dechu, čehož si všimla postava zvenku a zmizela. Jess došlo, že něco není v pořádku. Vždyť ta lampička ještě před sekundou vysílala žluté světlo, jak může být teď zelená?! S rozklepanými koleny se došourala zpět do pokoje a usedla na postel. Teď jí pokoj připadal naprosto cizí, nepatřila sem. Je tenhle svět jen hrací pole, ovládané nějakou vyšší silou? Přece není možné, aby byl někdo, popřípadě něco, tak silné! Otevřela si svůj notebook a začala vyhledávat. Po neúspěšných pokusech stylu nadpřirozeno, vyšší síly, narazila na stránku, vytvořenou teprve před pár dny. Autor tam popisoval nepříjemné pocity, že je něco špatně. Prý to řešil i s terapeutem, ale ten mu řekl, že se to dá přikládat halucinacím. „Tohle nikam nevede, zkusím youtube.“ Narazila na jeden příběh, nějaká creepypasta nebo tak nějak, autor mluvil o dějových mezerách. Jess se vydržela koukat jen na jeden příběh, pak počítač rychle zabouchla. Přerývaně dýchala a dívala se kolem sebe, až nakonec usnula neklidným spánkem.

Ráno Jess vyběhla z pokoje, popadla aktovku a běžela rovnou do školy. Snad poprvé jí škola připadala lepší než vlastní dům. Ve škole se zdálo, že je všechno v pořádku, dokud si nevšimla dalších chyb. Její spolužačka během pár sekund změnila svetr na tílko a to se Jess sotva otočila. Chyb bylo čím dál tím víc. Ráno byla značka červená, odpoledne fialová.

Pak, když už Jess přišla ze školy, zazvonil její mobil. Byla to Atia, její kamarádka, jí řekla, že našla nějaký starý dům. Chtěla po Jess, aby ho s ní šla prozkoumat. Jess zdráhavě souhlasila a za chvíli stály před starým domem. Tady se znovu cítila bezpečně, jen jí adrenalin prostoupil. Zase se začala usmívat. S dětským nadšením se vrhly do zkoumání.

Jenže pak... pak ucítila divný pocit. Zase ten, kdy si všímala věcí, co jsou špatně. Vzpomněla si na konec creepypasty, který ji znovu vyděsil. Ten... ten člověk říkal, že když si začal uvědomovat dějové chyby, něco se změnilo. Cítil se ohrožený a měl nutkání se ohlížet. Prý ty...bytosti... viděl čím dál tím častěji, a to i ve dne. No, a ten příběh skončil tím, že ho t-ty temné bytosti...ony ho zabily, seskupily se na něj stovky, kousaly ho, pohltily ho, dokud nezmizel.

Najednou se ozvala Amanda. Byl to jiný hlas, nebo se to Jess zdálo? Ne, něco na ní bylo doopravdy špatně. Jess se pomalu otočila. „C- co?“ Atia se usmála. „Je konec, Jess, je konec.“ Sotva to dořekla, objevily se za ní černé obrysy, pomalu, ale jistě jejich počet stoupal...

„Dopadlo to tak, jak si myslíte. Jess nepřežila. A zůstala jsem jen já... abych tento příběh převyprávěla. Jinak by mě zabili, oni, oni jsou zlí, moc zlí. A teď, děti, ano teď jdou po vás.“

Zasmála jsem se. Hlouček dětí kolem mě se prudce otočil. Byli za nimi. A... pohltili je. Další oběti.

Že bych měla být vystrašená? Ne.

Já to všechno zavinila a jsem nadmíru potěšena tím, že vy, co čtete tento příběh, brzy se semnou taky setkáte. Už po vás jdu.

Já a mí pomocníci, přece si nebudu špinit své ruce. Černovlasá, vysoká mladá dívenka. Jsem zahalená do dlouhého pláště, vysokých bot, a z obličejů mi jdou vidět jen oči.

Krásné černé oči s jiskrou šílenství. Znáš mě? Už dlouho nebudeš...

Autorka: Karolína Staňková (Atia), 7. A

Autorské čtení

I v tomto díle Bělásku jsme navázali na předešlé číslo a přidáváme pár ukázek z projektu autorského čtení povídek, které spojuje motiv klíče.

O klíči

Ležel v trávě vedle chodníku. Klíč. Byl velký a strašně rezavý. Podle mě je od velké také tak rezavé brány, která vede do starého hradu a ten jistě skrývá mnoho tajemství. Bydlí tam starý hradní pán a hlídá.

V podzemních chodbách hradu je ukryt poklad rytíře Edvarda, který žil kdysi dávno a měl ukrutnou pověst. Jeho duch dodnes bloudí chodbami hradu a trestá

všechny, kdo by jeho poklad chtěl mít pro sebe.

Autorka: Michaela Prokopová, 4. B

Matteo

Chlapec se jmenoval Matteo. Řekl si, že klíč, který našel, by mohl být k bruslařské ploše, kam rád chodí s kámošema bruslit. Pak si ale uvědomil, že tam je velice malá klíčová dírka.

Nesedělo by to. Po tom nudění a přemýšlení ve škole, šel domů po ulici. Viděl a slyšel, že se v jednom obchodě něco děje. Šel se tam podívat. Uviděl svoji maminku, kterou vyhodili z práce. Byla velice moc smutná, protože jim někdo ukradl náhradní klíč od obchodu. Teď, když viděla, že její syn má ten klíč, byla velice šťastná. Byla přijata zpět do práce a její syn získal moc velkou pochvalu. Za to, že ten klíč našel, mu upekla dort a koupila limču a slavili. Další den Matteo nešel za odměnu do školy. Matteo našel ten nejlepší klíč, co mohl. Všichni byli šťastni.

Autorka: Markéta Hořínková, 7. A

Klíč

Třeba je ten klíč od naší půdy, kam mě maminka nechce pustit.

Co by tam asi mohlo být? Stál jsem jen tak venku, a jak jsem bedlivě přemýšlel, co by mohlo být na naší půdě, ani jsem si neuvědomil, že mi do obličeje z vlasů stéká voda. Prší. Rychle jsem sebral klíč a běžel domů, abych ještě neonemocněl. Zaburácel hrom a já jsem s leknutím uklouzl na čerstvém blátě. „To je teda den,“ řekl jsem si. Tak krásně začal a teď musí pršet. Zvedl jsem se, v ruce stále klíč, a šel jsem domů. Do běhu jsem se už radši nepouštěl. Za brankou už na mě štěkal Fido, náš krásný labrador. Podrbal jsem ho mezi ušima a šel dovnitř. Nikdo nebyl naštěstí doma. Maminka by asi nebyla moc nadšená, kdyby mě tu viděla. Převlékl jsem se a špinavé oblečení od bláta jsem dal do pračky. Sedl jsem si k oknu a čekal, než přestane pršet. U toho čekání jsem usnul. Probudil mě štěkot Fida. „Sláva! Už zase svítí sluníčko.“ Šel jsem tedy pro klíč, ale ten nikde nebyl.

Autorka: Nikola Grošaftová, 8. A

Sen

Po dlouhém dni, jen jeden krásný moment,
Spadnout do postele a vrátit se v čase zpět.

Postavit zámek, vlastnit les,
vystřčit růžky nebo ovládnout svět.
Utrhnout růži, stát se rytířem,
Najít lásku a cestovat vesmírem.

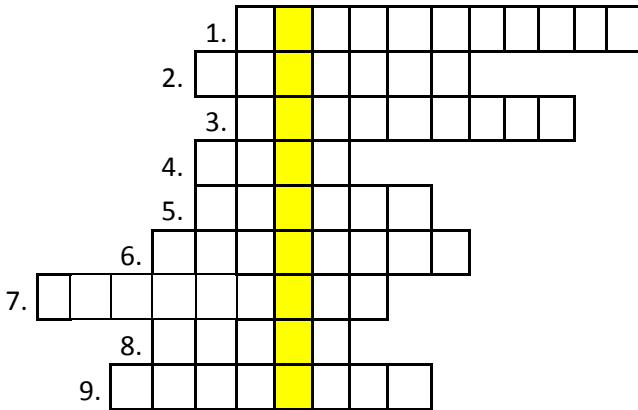
Zabít zlo, univerzitu vystudovat.
Spát, či celý den protancovat?

Pak, po nějaké době, sen uteče pryč.
Prostá všech citů, jen prázdná schránka.
Rozbitá, zničená, zcela bez života.

Než přijde další noc...

Autorka: Karolína Staňková, 7. A

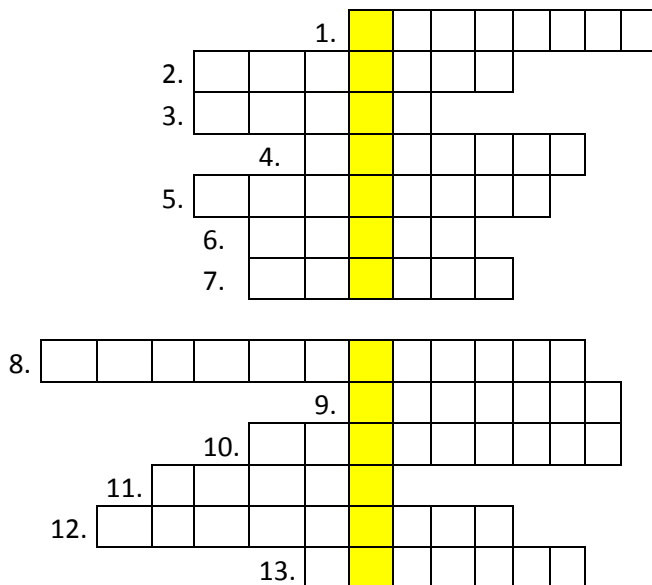
Křížovka 1

1. Ostravské nejznámější festivalové místo.
2. Pohoří s největším vrcholem Lysou horou.
3. Město, kde se pečou uši.
4. Řeka protékající Ostravou, teče do Baltu.
5. Nejvyšší hora Jeseníků.
6. Rodiště Leoše Janáčka.
7. Přehrada na řece Lučina.
8. Přehrada na řece Ostravici, zdroj pitné vody.
9. Nevyšší hora Nízkého Jeseníků.

Autorka: Tereza Kubicová, 9. A

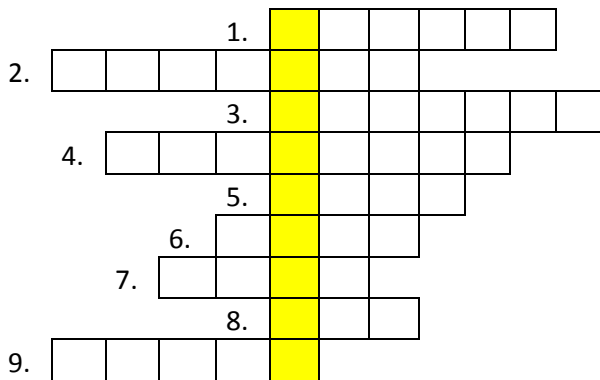
Křížovka 2

1. Řeka, na které leží Těrlicko.
2. Sousední stát ČR.
3. Město severní Moravy, které leží na stejnojmenné řece.
4. Pohoří na severní Moravě.
5. Pivovar z Ostravy.
6. Mlékárna ze severní Moravy.
7. Město, rodiště Sigmunda Freuda.
8. Okresní město Moravskoslezského kraje, složené ze dvou měst.
9. Krajské město Moravskoslezského kraje.
10. Kde se nachází jeskyně Šipka?
11. Řeka, do které se vlévá řeka Moravice.
12. Řeka a zároveň obec, vychází se odsud na Lysou horu.
13. Skladatel, který se narodil na Hukvaldech.

Autorka: Nikol Nováková, 9. A

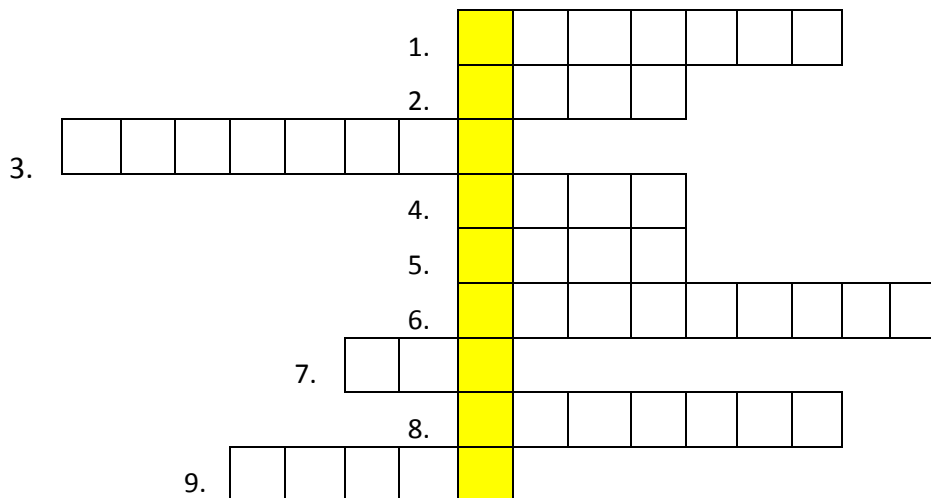
Křížovka 3

1. Kosmonauti tím létají do vesmíru.
2. Jedna z barev naší vlajky.
3. Chlapec, o kterém se dělá nejvíc vtipů.
4. Malí modří tvorové z pohádky.
5. Nosíme to na nohou, když jdeme ven.
6. Zvíře s chobotem.
7. Co bychom se měli ve škole?
8. Házíme do něj odpadky.
9. Hmyz, který když vás bodne, tak umře.

Autorka: Justýna Holková, 6. A

Křížovka 4

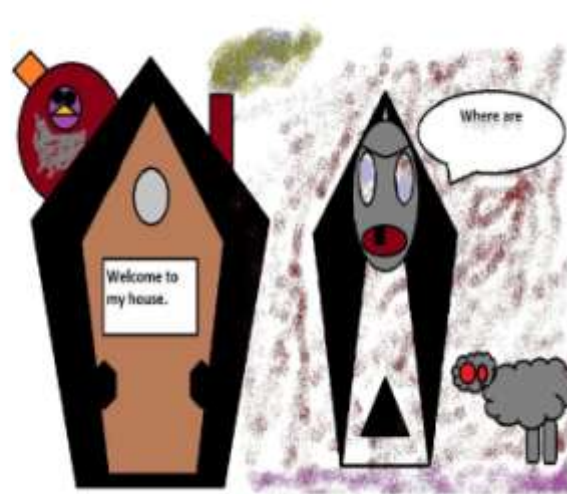
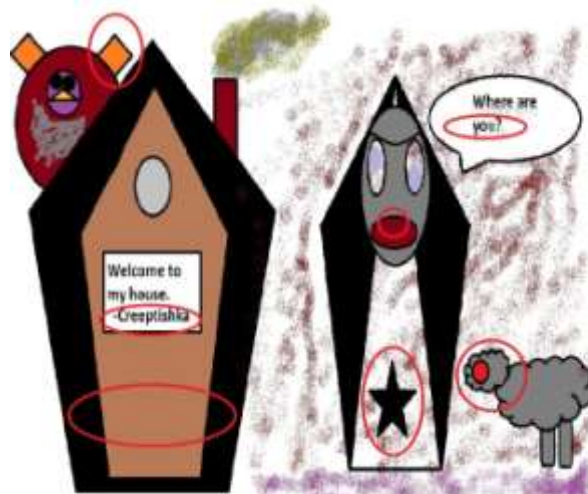
1. První den v týdnu. 2. Jméno květiny, která má trny. 3. Dny volna v létě, rekreace. 4. Roční období, kdy sněží. 5. Použíté jej na podzim.	6. Velké zvíře z Afriky s rohem. 7. Nejčastější domácí mazlíčci. 8. Létající savec. 9. Stříháte tím papír.

V tajence vyjde, na co se všichni těšíme.

Autorka: Michaela Rašková, 6. A

ŘEŠENÍ

Řešení křížovek a rozdílů ze str. 10, 14 a 15.

1.	D	O	L	N	Í	O	B	L	A	S	T
2.	B	E	S	K	Y	D	Y				
3.	Š	T	R	A	M	B	E	R	K		
4.	O	D	R	A							
5.	P	R	A	D	Ě	D					
6.	H	U	K	V	A	L	D	Y			
7.	Ž	E	R	M	A	N	I	C	E		
8.	Š	A	N	C	E						
9.	S	L	U	N	E	Č	N	Á			

1.	S	T	O	N	Á	V	K	A				
2.	N	Ě	M	E	C	K	O					
3.	O	P	A	V	Y							
4.	B	E	S	K	Y	D	Y					
5.	O	S	T	R	A	V	A	R				
6.	K	U	N	Í	N							
7.	P	Ř	Í	B	O	R						
8.	F	R	Ý	D	E	K	M	Í	S	T	E	K
9.	O	S	T	R	A	V	A					
10.	Š	T	R	A	M	B	E	R	K			
11.	O	P	A	V	A							
12.	O	S	T	R	A	V	I	C	E			
13.	J	A	N	Á	Č	E	K					

1.	P	O	N	D	Ě	L	Í		
2.	R	Ů	Ž	E					
3.	D	O	V	O	L	E	N	Á	
4.	Z	I	M	A					
5.	D	R	A	K					
6.	N	O	S	O	R	O	Ž	E	C
7.	P	S	I						
8.	N	E	T	O	P	Ý	R		
9.	N	Ů	Ž	K	Y				

1.	R	A	K	E	T	A			
2.	Č	E	R	V	E	N	Á		
3.	P	E	P	Í	Č	E	K		
4.	Š	M	O	U	L	O	V	É	
5.	B	O	T	Y					
6.	S	L	O	N					
7.	U	Č	I	T					
8.	K	O	Š						
9.	V	Č	E	L	A				

Členové redakce: Karolína Staňková, 7. A, Jan Rada, 7. C, Justýna Holková, 6. A, Aneta Holmanová, 6. A, Natálie Oblouková, 6. A, Michaela Rašková, 6. A, Matyáš Mazour, 5. B, Tobias Kolář, 5. B

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Své příspěvky můžete posílat na e-mail: lucie.kr@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit, přepsat, cenzurovat a drobně upravit.